

РЕШЕНИЕ

№ 288

гр. София, 14.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 16.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **3478** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на В. В. Н. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес – [населено място], ул. Могилата, [жилищен адрес] чрез процесуалния си представител адвокат Д. Ш., съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 12/06/1/0/02026/2/01/04/01 от 22.01.2019 г., издаден от директора на ОД на ДФ „Земеделие“ [населено място], с който е отказана изцяло одобрена финансова помощ по договор № 12/06/1/0/02026 от 03.02.2016 г., изменен с анекс 1 от 03.05.2016 г. и анекс 2 от 07.02.2017 г. за БФП по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г.“, съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и е прекратен същия договор; определено е по отношение на жалбоподателя В. В. Н. задължение в размер на 24 447,50 лева, представляващо публично държавно вземане за изплатено и подлежащо на възстановяване първо плащане по договор № 12/06/1/0/02026 от 03.02.2016 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на изтичане на срока за доброволно плащане.
Жалбоподателят твърди, че оспореният АУПДВ е незаконосъобразен, поради неправилно тълкуване на материалния закон. Поддържат се доводи, че изложените в акта мотиви противоречат на чл. 3, ал. 4 от Наредба № 2 от 03.02.2016 г. за условията и реда за регистрация на техника по Закона за регистрация и контрол на земеделска и

горска техника. Твърди, че закупената техника попада в условията на чл.2, ал.1, т.2 от Наредба № 2 от 03.02.2016 г. и не подлежи на регистрация. Закупената техника не е нова, втора употреба е и не подлежи на първоначална регистрация, според изискването на чл. 11, ал.1 от Закон за регистрация и контрол на земеделска и горска техника. Изложено е искане за отмяна на оспорения Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 1206/1/0/020216/2/01/04/01 от 22.01.2019 г., издаден от директора на ОД на ДФ „Земеделие“ [населено място].

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуалния си представител – адв.Ш., поддържа жалбата. Претендира разноси по представен списък.

Ответникът – Директорът на ОД на ДФ „Земеделие“ [населено място], чрез процесуалния си представител – юриконсулт М. оспорва жалбата, с искане същата да бъде отхвърлена. Претендира юриконсултско възнаграждение. Направено е и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от жалбоподателя

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: На 03.02.2016 г. между Държавен фонд „Земеделие“ и В. В. Н. е сключен Договор № 12/06/1/0/02026/03.02.2016 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ по подмярка б. 1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка б „Развитие на стопанства и предприятия“ от програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони. Според чл. 3, ал. 1 от Договора размерът на безвъзмездната финансова помощ е 48 895,00 лева, които се изплащат на два етапа: първо плащане в размер на 24447, 50 лева – в срок до два месеца от сключване на договора, освен ако не са налице изключенията по чл. 3, ал. 2, т. 1, б. „а“ и „б“; второ плащане в размер на 24447, 50 лева, което се извършва в срок до три месеца след издаване на уникален идентификационен номер на окомплектована с всички изискуеми документи заявка за второ плащане. Съгласно чл. 3, ал. 3 от Договора заявката за второ плащане се подава в срок до 10.05.2018 г., а според чл. 9, ал. 1, т. 1 Фондът има право да изиска от ползвателя връщане на полученото първо плащане и да откаже второто плащане, когато ползвателят не е подал заявка за второто плащане в посочения срок.

На 10.05.2018 г. от В. В. Н. е подадена заявка за второ плащане, ведно с приложения към нея съгласно приложение № 7 от Наредба № 14/28.05.2015 г.

На 22.08.2018 г. до В. В. Н. е изпратено уведомително писмо № 01-123-6500/160/22.08.2018 г. от директора на ОД на ДФЗ [населено място], с което е уведомена за откриване на производство по издаване на акт за установяване на публично държавно вземане за 24 447,50 лева, тъй като не е спазила задължението си по чл. 3, ал. 3 от Договора и чл. 34, ал.1 и ал. 4 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. за прилагане на подмярка б. 1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка б „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. да подаде в срок до 10.05.2018 г. заявка за второ плащане. Посочено е още, че заявката не е окомплектована с всички необходими документите съгласно приложение № 7 от Наредба № 14/28.05.2015 г. Конкретно се сочи липсата на такива по приложение № 7/раздел „Подобряване механизацията на стопанството чрез закупуване на селскостопанска техника, машини, съоръжения и оборудване за нуждите на земеделското стопанство“, т.3, приложение първо/ от

Наредба № 14 от 28.05.2015 г., а именно; свидетелства за регистрация на земеделска и горска техника от съответната областна дирекция „Земеделие“ за закупените в изпълнение на одобрения бизнес план и сключен договор косачка, сеносъбирачка и помпа за поливане на трайни насаждения.

Във връзка с полученото писмо, на 10.09.2018 г. е представен отговор от В. В. Н., до директора на ОД на ДФЗ [населено място]. Изложено е, че предвид цялостното изпълнение на поетия ангажимент от страна на жалбоподателката от момента на първоначално подаване на документите за кандидатстване по заявения бизнес план до момента на заявката на второто плащане, В. Н. приема, че са извършени процесуални нарушения от страна на институция КТИ и следва да се преразгледа представената от нея документация. Не са представени исканите документи.

На основание чл. 38, ал. 1, т. 1 във връзка с чл.45 т.6 във връзка с чл.34 ал.1 и ал.4 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г., респективно чл. 9, ал. 1, т. 1 във връзка с чл.3 ал.3 и чл.24 ал.2 т.4 от Договор № 12/06/1/0/02026 от 03.02.2016 г., от директора на ОД на ДФЗ [населено място] е издаден оспорения АУПДВ № 12/06/1/0/02026/2/01/04/01 от 22.01.2019 г., с който е отказана изцяло одобрена финансова помощ по договор № 12/06/1/0/02026 от 03.02.2016 г. изменен с анекс 1 от 03.05.2016 г. и анекс 2 от 07.02.2017 г. за БФП по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г.“ и е прекратен същия договор; определено е по отношение на В. В. Н. задължение в размер на 24 447,50 лева, представляващо публично държавно вземане за изплатено и подлежащо на възстановяване първо плащане по договор № 12/06/1/0/02026 от 03.02.2016 г. изменен с анекс 1 от 03.05.2016 г. и анекс 2 от 07.02.2017 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на изтичане на срока за доброволно възстановяване.

В хода на съдебното производство, от страна на жалбоподателката е изисквана информация от ДФЗ - С. и от ОД ДФЗ - М. дали подлежи на регистрация земеделска и горска техника, а именно: сеносъбирачки Н. - работна ширина 165 мм 200 мм; косачка алпи-140; косачка С., с работна ширина - 165 мм, предпазна рама, предпазно покривало, брой режещи елементи - 12 броя; помпа за поливане Х.-15; помпа за поливане ВН 37, в случай че на техниката липсват инвентарни номера, както и, в случай че липсват инвентарни номер на земеделска и горска техника, подлежаща на регистрация, дали е възможно да бъде отказана регистрацията от ОД „Земеделие“ поради липса на им.

Получен е отговор от директора на Областна дирекция „Земеделие“ – С.-град, от 15.08.2019 г., с който е пояснено, че съгласно разпоредбата на чл.3, ал.2 от Наредба № 2/03.02.2016 година „Техниката се регистрира по идентификационен номер, категория, марка, модел, тип, вариант, версия и други данни, посочени в ЕС сертификат за съответствие с одобрения тип или в декларацията за съответствие“, а не по инвентарни номера. Трактори, самоходни машини, използвани в земеделието, горите и за земни работи, с мощност на двигателя над 10 kW, и тракторни ремаркета, на които не може да се установи нанесеният от производителя идентификационен номер, не се регистрират. Несамоходните и стационарните машини, съоръженията, инсталациите и апаратите, използвани в земеделието и горите, и машините за земни работи, на които няма нанесен от производителя идентификационен номер, се регистрира с номер по ред, определен със заповед на министъра на земеделието и храните или от оправомощено от него длъжностно лице. При регистрацията на

земеделска и горска техника и машини за земни работи е необходимо същите да притежават идентификационни, а не инвентарни номера.

Получен е и отговор от Областна дирекция „Земеделие“ – [населено място], от 19.08.2019 г., съгласно който техниката се регистрира по идентификационен номер, категория, марка, модел, тип, вариант, версия и други данни, посочени в ЕС сертификат за съответствие с одобрения тип или в декларацията за съответствие. Несамостоятелните и стационарните машини, съоръженията, инсталациите и апаратите, използвани в земеделието и горите и машините за земни работи, на които няма нанесен от производителя идентификационен номер, се регистрира с номер по ред, определен със заповед на министъра на земеделието или от оправомощено от него длъжностно лице /чл. 3, ал. 1 и 4 от Наредба № 2/03.02.2016 г. за условията и реда за регистрация на техниката по Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника/.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя, чрез пълномощник, по пощата, на 05.03.2019 г., видно от известие за доставяне /лист 62 от делото/. Жалбата е депозирана в АССГ, също по пощата, на 14.03.2019 г. /лист 57 от делото/, в рамките на преклузивния 14-дневен срок по чл.149 ал.1 от АПК . Жалбоподателката е адресат на акта, с който на същата се засягат права и се създават задължения. С оглед на изложеното, жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна

По отношение компетентността да издава актове от категорията на процесния, от ответника е представена Заповед № 03-РД/286 от 01.02.2017 г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с която на основание чл. 20а, ал. 2 и ал. 4 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и чл. 11, ал. 2, чл. 44 и чл. 45 от Устройствения правилник на ДФЗ директорите на областните дирекции на ДФ „Земеделие“, в съответствие с териториалната им компетентност са оправомощени да издават актове за установяване на публични държавни вземания по чл.166 ал.2 от ДОПК по отношение на ползвателите на финансова помощ по подмярка б. 1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка б „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, във връзка с установени неспазвания на нормативни и договорни задължения от ползвателите.

Съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. По силата на чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП изпълнителният директор на ДФЗ може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. С изменение и допълнение, обнародвано в ДВ, бр. 2/03.01.2018 г. в чл. 20а е създадена нова ал. 5, съгласно която изпълнителният

директор издава решение за финансова корекция за мерките и подмерките по чл. 9б, т. 2, при условията на глава пета, раздел III от ЗУСЕСИФ.

Нормата на чл. 11, ал. 2 от Устройствения правилник на ДФЗ също предвижда, че изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на ЕС или от националното законодателство, в т. ч. за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане, на заместник изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност.

С оглед на всичко изложено, съдът приема, че оспореният АУПДВ е издаден от компетентен орган в рамките на делегираните му правомощия от изпълнителния директор на ДФЗ.

АУПДВ е издаден в законоустановената писмена форма, като в него са посочени фактически и правни основания, поради което съдът намира, че е спазена формата на акта, същата отговаря на изискванията на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК за излагане на конкретните фактически и правни основания за взетото от административния орган крайно решение.

Наредба № 14 от 28.05.2015 г. урежда условията и реда за прилагане на подмярка б. 1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка б „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. (ПРСР 2014 – 2020 г.), съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР). По правилата на Глава трета и четвърта от Наредбата кандидатстването по мярката се извършва пред Разплащателната агенция /РА/ към ДФЗ, с чиито ръководител се сключват и договорите за безвъзмездна финансова помощ.

Според чл. 38, ал. 1, т. 1 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. ползвателят на помощта няма право да получи второто плащане и дължи връщане на полученото първо плащане по договора за предоставяне на финансова помощ заедно със законната лихва към него, изчислена за период, посочен в договора, когато не е подал заявка за второ плащане, окомплектована с всички изискуеми съгласно приложение № 7 документи в срока, посочен в договора за предоставяне на финансова помощ, или не е представил изисканите от РА документи и информация в срока по чл. 36, ал. 2.

В параграф 1 т.16 от Наредба № 14/2015 г. е дадено легално определение на понятието „нередност“ по смисъла на тази наредба, а именно - „Нередност“ е всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза. Що се отнася до неизпълнението, не може да има съмнение, че такова ще е налице, когато ползвателят не изпълни точно, в срок и изцяло уговорените с Фонда задължения, явяващи се необходима предпоставка за изплащането на финансовата помощ.

Тук следва да се отбележи, че размерът на финансовата корекция по чл. 73 от ЗУСЕСИФ подлежи на конкретно определяне по реда на Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ /ДВ бр. 27/ 31.03.2017 г. / съобразно естеството и сериозността на

нарушението и финансовото отражение, което то има или би могло да има върху средствата от ЕСИФ. За разлика от този режим, в хипотезата на чл. 38, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 45, т. 6 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. при неизпълнение на договорни задължения, какъвто е настоящият случай, е предвидено връщането на всички получени по договора за предоставяне на финансова помощ суми във фиксиран пълен размер, без да е необходима преценка за естеството и сериозността на нарушението и финансовото му отражение.

В правилата на Наредба № 14 от 28.05.2015 г. не е предвиден изричен ред, по който се изисква възстановяване на помощта.

Съгласно § 4, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗУСЕСИФ за Програмата за развитие на селските райони, функциите на органи за управление, контрол и администриране по този закон се изпълняват от Министерството на земеделието, храните и горите и от Държавен фонд „Земеделие“ – Разплащателна агенция, както това е предвидено в Закона за подпомагане на земеделските производители и в актовете по неговото прилагане. Алинея трета на § 4 от ДР на ЗУСЕСИФ предвижда, че предоставянето на безвъзмездна финансова помощ, както и плащанията, верифицирането или сертифицирането на разходите по програмата по ал. 1 се извършват при условията и по реда на този закон, доколкото друго не е предвидено в Закона за подпомагане на земеделските производители или в акт по неговото прилагане.

Съдът намира, че празнотата относно процесуалния ред за връщане на помощта от ползвателя, следва да се запълни от правилата на чл. 73, ал. 1 и ал. 2 от ЗУСЕСИФ, изискващи изричен акт в писмена форма, съдържаща фактическите и правни основания за издаването му, както и гарантирана възможност за възражения от страна на получателя на помощта преди издаването му. В тази връзка, на ползвателя е изпратено Уведомително писмо за откриване на производство за налагане на финансови корекции с изх. № 01-123-6500/160 от 22.08.2018, с което ДФ „Земеделие“ - Разплащателна Агенция уведомява, че заявката за второ плащане не е окомплектована с всички необходими документите съгласно приложение № 7 от Наредба № 14/28.05.2015 г. Конкретно е посочена липсата на такива по приложение № 7/раздел „Подобряване механизацията на стопанството чрез закупуване на селскостопанска техника, машини, съоръжения и оборудване за нуждите на земеделското стопанство“, т.3, приложение първо/ от Наредба № 14 от 28.05.2015 г., а именно; свидетелства за регистрация на земеделска и горска техника от съответната областна дирекция „Земеделие“ за закупените в изпълнение на одобрения бизнес план и сключен договор косачка, сеносъбирачка и помпа за поливане на трайни насаждения.

В писмото е посочено още, че се открива производство по издаване на акт за установяване на публично държавно вземане за 24 447,50 лева, тъй като не е спазено задължението по чл. 3, ал. 3 от Договора и чл. 34, ал.1 и ал. 4 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. за прилагане на подмярка 6. 1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г.

В указания срок е постъпил отговор от В. Н., но към същия не са приложени

изисканите документи.

С оглед на изложеното съдът приема, че в случая процесуалният ред е спазен, поради което не се установяват допуснати съществени процесуални нарушения, даващи самостоятелно основание за отмяна на административния акт.

Според чл. 45, т. 6 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. РА при ДФЗ има право да изиска от ползвателя връщане на всички получени по договора за предоставяне на финансова помощ суми заедно със законната лихва върху тях, дължима за период, посочен в договора, когато ползвателят не изпълнява което и да е свое задължение, посочено в настоящата наредба и/или уговорено в договора за предоставяне на финансова помощ, за срок до изтичане на пет години от сключване на договора за предоставяне на финансова помощ.

В хипотезата на чл. 38, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 45, т. 6 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. при неизпълнение на договорни задължения, какъвто е настоящият случай, е предвидено връщането на всички получени по договора за предоставяне на финансова помощ суми във фиксиран пълен размер, без да е необходима преценка за естеството и сериозността на нарушението и финансовото му отражение.

Съгласно чл. 3, ал. 3 от сключения с Фонда договор „Заявката за второ плащане се подава в срок до 10.05.2018 г. (посоченият в заявлението за подпомагане срок за това - най-рано 2 г. и 6 м. и най-късно 4 г. и 6 м. от датата на подаване на заявлението за подпомагане), но не по-рано от 1 месец преди изтичането на срока по чл. 6, ал. 1 от договора. На основание чл. 6, ал. 1 „Ползвателят се задължава да изпълни представения от него и одобрен бизнес план в периода от сключване на този договор до 10.05.2018г.“

До 10.05.2018г. жалбоподателят е подал заявка за второ плащане, но същата не е окомплектована с изискуемите документи съгласно приложение № 7 от Наредба № 14/28.05.2015 г. и конкретно липсват такива по приложение № 7/раздел „Подобряване механизацията на стопанството чрез закупуване на селскостопанска техника, машини, съоръжения и оборудване за нуждите на земеделското стопанство“, т.3, приложение първо/ от Наредба № 14 от 28.05.2015 г., а именно; свидетелства за регистрация на земеделска и горска техника от съответната областна дирекция „Земеделие“ за закупените в изпълнение на одобрения бизнес план и сключен договор косачка, сеносъбирачка и помпа за поливане на трайни насаждения. Доказателства за подаване на такива документи, както и за наличие на свидетелства за регистрация на земеделската техника не са представени и в настоящото производство. Жалбоподателката и не твърди, че такава е била направена. Според мотивите в жалбата и потвърдени в съдебно заседание, в случая липсват инвентарни номера на техниката, което не позволява нейната регистрация. Видно и от писмото от 15.08.2019 г. от Областна дирекция „Земеделие“ – С. град при извършена проверка в информационна база данни за регистрация, отчет и контрол на техниката на територията на област С. град се установява, че от името на В. В. Н., ЕГН [ЕГН], в Областна дирекция „Земеделие“ - С. град, не са постъпвали заявления за регистрация на машините: сеносъбирачки Н. - работна ширина 165 мм 200 мм; косачка

алпи-140; косачка С., с работна ширина - 165 мм, предпазна рама, предпазно покривало, брой режещи елементи - 12 броя; помпа за поливане Х.-15; помпа за поливане ВН 37. Посочените машини подлежат на регистрация по реда и условията на Наредба № 2 от 3 февруари 2016 г. за условията и реда за регистрация на техниката по Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника (ЗРКЗГТ). Регистрацията се извършва в съответната областна дирекция „Земеделие“ по постоянен адрес за физическите лица.

По силата на чл. 11, ал. 1 ЗРКЗГТ на регистрация подлежат самоходната техника с мощност на двигателя над 10 kW, несамходните и стационарните машини, съоръженията, инсталациите и апаратите, използвани в земеделието и горите и машините за земни работи. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 2 от 3 февруари 2016 г. на регистрация подлежат и „несамходните и стационарните машини, съоръженията, инсталациите и апаратите, използвани в земеделието и горите, и машините за земни работи“, каквито в случая са процесните машини.

Видно от разпоредбата на чл. 38, ал.1, т. 1 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. за прилагане на подмярка 6. 1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. ползвателят на помощта няма право да получи второто плащане по чл. 10, т. 2 и дължи връщане на полученото по чл. 10, т. 1 първо плащане по договора за предоставяне на финансова помощ заедно със законната лихва към него, изчислена за период, посочен в договора, когато не е подал заявка за второ плащане, окомплектована с всички изискуеми съгласно приложение № 7 документи в срока, посочен в договора за предоставяне на финансова помощ, или не е представил изисканите от РА документи и информация в срока по чл. 36, ал. 2. Приложение № 7 регламентира изискуемите документи при подаване на заявка за второ плащане. Според раздела относно специфични документи, в част „Подобряване механизацията на стопанството чрез закупуване на селскостопанска техника, машини, съоръжения и оборудване за нуждите на земеделското стопанство“, под т. 3 е регламентирано задължително изискване за представяне на свидетелство за регистрация на земеделска и горска техника или на моторно превозно средство (в случаите, когато се изисква съгласно действащата нормативна уредба). По силата на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 2 от 3 февруари 2016 г. на регистрация подлежат и „несамходните и стационарните машини, съоръженията, инсталациите и апаратите, използвани в земеделието и горите, и машините за земни работи“, каквито в случая са процесните машини.

Между страните не е спорно, че такова свидетелство за регистрация не е представено. Жалбоподателят твърди, че техниката, която притежава и е закупил по силата на договор за покупко-продажба от 30.11.2017 г. не може да бъде регистрирана, тъй като липсват инвентарни номера и е отказана регистрация. Видно от получените отговори от Областна дирекция „Земеделие“ – С. град и областна дирекция „Земеделие“ – [населено място] техниката се регистрира по идентификационен номер, категория, марка, модел, тип, вариант, версия и други данни, посочени в ЕС сертификат за

съответствие с одобрения тип или в декларацията за съответствие. Несамходните и стационарните машини, съоръженията, инсталациите и апаратите, използвани в земеделието и горите и машините за земни работи, на които няма нанесен от производителя идентификационен номер, се регистрират с номер по ред, определен със заповед на министъра на земеделието или от оправомощено от него длъжностно лице /чл. 3, ал. 1 и 4 от Наредба № 2/03.02.2016 г. за условията и реда за регистрация на техниката по Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника/. Едва след получаването на тези отговори жалбоподателят, в съдебно заседание чрез процесуалния си представител твърди, че техниката не е регистрирана поради липса на идентификационни, а не на инвентарни номера и излага довод, че липсва заповед на министъра на земеделието или от оправомощено от него длъжностно лице по реда на чл. 3, ал. 1 и 4 от Наредба № 2/03.02.2016 г. Независимо от изложените в жалбата твърдения, жалбоподателката не представя и по делото липсват доказателства, че на закупената техника липсват идентификационни номера, както и че е налице отказ от регистрация на техниката по тези причини. Не са представени и доказателства за това какви мерки са предприети от страна на жалбоподателката за регистрация на земеделската техника.

Отделно от изложеното, съдът намира, че в случая не е изпълнено задължително изискване, чиято последица съгласно чл. 38, ал.1 от Наредба № 14/28.05.2015 г. е, че ползвателят на помощта няма право да получи второто плащане по чл. 10, т. 2 и дължи връщане на полученото по чл. 10, т. 1 първо плащане по договора за предоставяне на финансова помощ заедно със законната лихва към него, изчислена за период, посочен в договора. Регламентирано е задължително изискване заявката за второ плащане да бъде подадена в определен срок, регламентиран в договора за отпускане на безвъзмездна финансова помощ и този срок в случая е 10.05.2018 г. /чл.3, ал.3 от договора/, задължително условие е подадената заявка да бъде придружена с документите, посочени в приложение № 7 към чл. 34 от Наредба № 14/28.05.2015 г. и такъв документ е свидетелство за регистрация на земеделска и горска техника или на моторно превозно средство (в случаите, когато се изисква съгласно действащата нормативна уредба). По силата на чл. 11, ал. 1 ЗРКЗГТ на регистрация подлежат самоходната техника с мощност на двигателя над 10 kW, несамходните и стационарните машини, съоръженията, инсталациите и апаратите, използвани в земеделието и горите и машините за земни работи. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 2 от 3 февруари 2016 г. на регистрация подлежат и „несамходните и стационарните машини, съоръженията, инсталациите и апаратите, използвани в земеделието и горите, и машините за земни работи“, каквито в случая са процесните машини. Следователно, задължително изискване е представянето на свидетелство за регистрация на земеделската техника, като не е предвидено при липса на такова, независимо от причините, да се приеме, че заявката за плащане е окомплектована. Липсва изискуем документ, което и основанието за приложение на разпоредбата на чл. 38, ал.1, т.1 от Наредба № 14/28.05.2015 г.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че оспореният акт е в съответствие

и с материалния закон. Конкретно и точно са посочени правните основания, а именно нормите на чл. чл. 38, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 45, т. 6, във връзка с чл. 34, ал.1 и ал. 4 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г., въз основа на които е отказано изцяло одобрената по сключения договор БФП и договорът е прекратен, както и правилно е изискана за връщане получената по договора за БФП сума в размер на 24 447,50 лева, представляваща първо плащане.

При тази фактическа и правна обстановка съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от материално компетентен орган в предписаната от закона форма, при спазване на процесуалните правила и в съответствие с целта на закона. Не се установява и нарушение на принципа за съразмерност, залегнал в чл. 6 от АПК. Ползвателят на помощта е бил надлежно запознат с последиците от неизпълнение на задълженията по договора, което обстоятелство е удостоверил чрез подпис. Действително отговорността се явява неоправдано тежка за практически формално неизпълнение на договорни клаузи, но същата е предвидена нормативно както в действащ подзаконов нормативен акт, така и в самия договор, който жалбоподателката се е задължила да спазва. В случая договорените между страните последици от неизпълнение на задълженията по договора за безвъзмездна финансова помощ са явяват приложени в пълно съответствие с приложимите правни норми и в законоустановения срок.

Ответникът в настоящото производство е отправил надлежна претенция за присъждане на съдебни разноски, която с оглед изхода на делото се явява основателна. По реда на чл.78 ал.8 от ГПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, следва да бъде определено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III–то отделение, 16-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. Н. ЕГН [ЕГН], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 12/06/1/0/020216/2/01/04/01 от 22.01.2019 г., издаден от директора на ОД на ДФ „Земеделие“ [населено място], с който е отказано изцяло одобрена финансова помощ по договор № 12/06/1/0/02026 от 03.02.2016 г., изменен с анекс 1 от 03.05.2016 г. и анекс 2 от 07.02.2017 г. за БФП по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г.“, съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и е прекратен същия договор; определено е по отношение на жалбоподателя В. В. Н. задължение в размер на 24 447,50 лева, представляващо публично държавно вземане за изплатено и подлежащо на възстановяване първо плащане по договор № 12/06/1/0/02026 от 03.02.2016 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на изтичане на срока за доброволно плащане.

ОСЪЖДА В. В. Н. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес – [населено място], ул.

Могилата, [жилищен адрес] да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ сумата от 100 /сто/ лева за разноски по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния съд на Република България.

Съдия: